

Fortfættelse af Oversvømmelsen mod Syd og Anlæg af et permanent Værk paa høire Flod, for eventuelt at kunne forbyde den Dæmning, hvorpaa Jernbanen gaar nede ved Klampenborg Øst for Oversvømmelsen. Hvad disse Punkter angaar, skal jeg tillade mig at gjøre en mere almindelig Bemærkning med Hensyn til Meningen med og Betydningen af disse Befæstningsforanstaltninger. Jeg veed meget godt, at jeg er bleven befuldgt for, at jeg uden at bryde mig om Lov og Ret og uden at bryde mig om Folkethingets Bevillinger vilde befæste Kjøbenhavn fra Landsiden, men det er slet ikke Tilfældet. Det Befæstningsforslag er altid blevet nægtet her i Thinget; man har end ikke forsøgt at sætte noget Andet i Stedet, man har rent ud nægtet det. Da man nu altsaa stod lige overfor den Eventualitet, at man ikke i en nær Fremtid kunde vente at faae det gennemført, og dog har en Følelse af, at man lever i en meget farlig krigerisk Periode — for to Aar siden var en Krig mellem England og Rusland meget nær forestaaende, de første Skud vare faldne paa Afghanistan's Grændse, og vi vide Allesammen, hvorledes Situationen er for Dieblivet — var der derfor virkelig Anledning for en Krigsminister til at tænke paa, om man, naar man ikke kunde vente i nær Fremtid at faae Kjøbenhavns Befæstning gennemført, ikke kunde tænke sig at faae andre Foranstaltninger udførte, som kunde hjælpe paa de bestaaende uheldige Forhold. Saaledes kom dette Forslag frem. De Herrer maa erindre, at hvor meget de end kunne være imod Kjøbenhavns Befæstning, en Ting er der, som de ikke kunne have Indflydelse paa, og det er, hvorvidt Kjøbenhavn skal forbydes eller ei. Vi have en Søbefæstning, som ikke kan taale at tages i Ryggen, og her ligger Byen med Hærens og Flaadens Forhninger, og derfor er det en Selvfølge, at Kjøbenhavn vil blive forsvaret under alle Eventualiteter. Det er aldeles ligegyldigt, om de Herrer spørme for Kjøbenhavns Befæstning eller ikke, det er de Øverstbefalende, navnlig den kommanderende General, der bestemmer, hvorhen Hæren skal kommanderes, og han maa derfor ogsaa bestemme, om den skal anvendes udenfor Kjøbenhavn. Man vil altid, naar der kommer nær Udsigt til Krig, begynde at anlægge en Feltbefæstning, og det vil de Herrer, der har tænkt alvorlig over Sagen, vide kan ikke undgaas. Det er derfor en Krigsministers Pligt, selv om han ikke kan faae det gennemført, som han helst ønsker, saa dog at gjøre, hvad han kan. Man fik den Ide, efter som Linien omkring Kjøbenhavn falder i to forskjellige Fronter, Vest- og

Nordfronten, at det vilde lette Hærens Op-gave, om man dækkede Nordfronten, og det er det, man tilsigter. Naar man har befuldgt mig for at provisorisk Vei at ville gennemføre Kjøbenhavns Landbefæstning, er det ikke Tilfældet. Naar der imidlertid var Tale om nogle permanente Værker til Støtte for Feltbefæstninger, kunde det selvfølgelig ikke falde en Krigsbestyrelse ind at foreslaa dem paa anden Maade eller paa andre Steder, end der, hvor man vilde kunne benytte de samme permanente Foranstaltninger, hvis man en Gang kom til en permanent Befæstning om Kjøbenhavn. Derfor var det netop naturligt at gjøre det ved Nordfronten, hvor Feltbefæstningen og den permanente Befæstning støder sammen, og hvor Terrænet er saaledes, at man har en Lavning, der kan oversvømmes, og som man har tænkt paa at oversvømme under Feltforhold. Vignende kan ikke gjøres paa andre Steder. Feltbefæstningen er tænkt at skulle gaa over Thinghøj-Plataneet, Øst for Gladsaxe, ned over Hujum, hvorefter den gaar over Vandløse, Damhusøen og videre mod Syd. Den permanente Befæstning ligger langt længere ude, men man kan jo ikke have en Feltbefæstning nær saa stor som en permanent Befæstning, og derfor vil det ingen Mening have at vedblive med at bygge en Feltbefæstning som en permanent; den kunde da ikke bruges, naar vi en Gang skulle have Kjøbenhavn permanent befæstet efter den Linie, der nu er foreslaaet. Det er en Tilfældighed, at Linierne falde sammen mod Nord, og det er saaledes heldigt, at man har begyndt her; det kunde man gjøre, fordi Hullet, der skal oversvømmes, ikke er saa stort, og Afstanden fra Søerne til Drejund heller ikke er saa stor. Det Arbejde vil ikke koste saa forfærdelig Meget, og dog i Krigstid have overordentlig Meget at betyde. Det er altsaa til Fortfættelse og Fuldstændiggjørelse af dette, at de 121,000 Kroner, som staa paa denne Post, ere forlangte, men jeg værger mig udtrykkelig imod, at man deri lægger et Forsøg paa at provisorisk Vei at gennemføre Kjøbenhavns permanente Landbefæstning, det kan de Herrer være overbeviste om, at det gif Landstinget albrig med til. Hvad angaar de to andre Værker, som skulde fuldstændiggjøres, Rastrupfortet og Charlottenlundfortet, saa er disse begge to Forstærkninger af Søbefæstningen. Det er to Værker, der gaa ind i, hvad der er forlangt til Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning, nemlig et Fort paa Middelgrunden, et Fløifort paa Amager og et Fort ved Charlottenlund; det passer altsaa ind i noget Eksisterende, og det er derfor ikke noget nyt Princip, man er fremkommet med, det er